

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Store Afdeling)

1. august 2022 *

»Appel – intervention – statsstøtte – støtteordning gennemført af Kongeriget Belgien – tilladelse til interventioner i en appelsag til prøvelse af en dom afsagt af Retten – ophævelse af Rettens afgørelse – sagens hjemvisning til Retten – Rettens afgørelse om ikke at tilføre sagsakterne skriftlige bemærkninger, som en intervenient i appelsagen har fremsat til den dom, hvorved der blev truffet afgørelse om denne hjemvisning – Rettens implicitte afgørelse om afslag på at indrømme en intervenient i appelsagen status som intervenient ved Retten – formaliteten vedrørende appellen – status som intervenient ved Retten for en intervenient i appelsagen«

I sag C-31/22 P(I),

angående en appel i henhold til artikel 57, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 10. januar 2022,

Atlas Copco Airpower NV, Antwerpen (Belgien),

Atlas Copco AB, Nacka (Sverige),

ved Rechtsanwalt A. von Bonin og advokaten O.W. Brouwer, A. Pliego Selie og T.C. van Helfteren,
appellanter,

de øvrige parter i appelsagen:

Magnetrol International NV, Zele (Belgien), ved advokaten H. Gilliams og L. Goossens,

sagsøger i første instans,

Europa-Kommissionen ved P.-J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts, vicepræsidenten, L. Bay Larsen (refererende dommer), afdelingsformændene A. Arabadjiev, C. Lycourgos, E. Regan, I. Jarukaitis, N. Jääskinen og I.

* Processprog: engelsk.

Ziemele samt dommerne M. Ilešič, P.G. Xuereb, N. Piçarra, L.S. Rossi, A. Kumin, N. Wahl og O. Spineanu-Matei,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 14. juli 2022,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Atlas Copco Airpower NV og Atlas Copco AB har med deres appelskrift nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets afgørelse af 6. december 2021, hvorved Retten afslog at indrømme dem status som intervenient i sag T-263/16 RENV og at tilføre akterne i denne sag disse selskabers skriftlige bemærkninger vedrørende de konklusioner, der bør drages af Domstolens dom af 16. september 2021, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), med henblik på afgørelsen af den nævnte sag (herefter »den appellerede afgørelse«).

Retsforskrifter

- 2 Det angives i artikel 1, stk. 3, litra c), i Rettens procesreglement, at i dette procesreglement forstås ved »part« og »parter« anvendt uden yderligere angivelse enhver part i sagen, herunder intervenienterne.
- 3 Dette procesreglements artikel 60 fastsætter, at procesfristerne forlænges med en fast afstandsfrist på ti dage.
- 4 Det nævnte procesreglements artikel 79 bestemmer følgende:
»Der offentliggøres en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* med angivelse af datoen for indlevering af stævningen, hovedparternes navne, de nedlagte påstande samt de fremsatte anbringender og væsentligste argumenter«.
- 5 Samme procesreglements artikel 142-145 fastsætter reglerne for intervention ved Retten.
- 6 Artikel 143, stk. 1, i Rettens procesreglement bestemmer, at »[e]n anmodning om intervention skal fremsættes inden for en frist på seks uger, som løber fra offentliggørelsen af den i artikel 79 nævnte meddelelse«.
- 7 Dette procesreglements artikel 215 har følgende ordlyd:
»Ophæver Domstolen en dom eller en kendelse afsagt af Retten, og beslutter den at hjemvise sagen til påkendelse ved Retten, anses sagen for indbragt for Retten ved hjemvisningsafgørelsen.«

8 Procesreglementets artikel 217 er affattet således:

»1. Såfremt den afgørelse, der efterfølgende er blevet ophævet af Domstolen, er afsagt efter, at Retten har afsluttet den skriftlige forhandling om sagens realitet, kan parterne i sagen for Retten inden for en frist på to måneder fra forkyndelsen af Domstolens afgørelse indgive skriftlige bemærkninger om de konklusioner, der bør drages af denne dom med henblik på sagens afgørelse. Denne frist kan ikke forlænges.

[...]

3. Såfremt omstændighederne tilsiger det, kan retsformanden give tilladelse til, at der indgives yderligere skriftlige indlæg.«

9 Samme procesreglements artikel 219 bestemmer følgende:

»Retten træffer afgørelse om sagsomkostningerne, dels for så vidt angår sagens behandling ved Retten, dels for så vidt angår appelsagens behandling ved Domstolen.«

Twistens baggrund

10 Ved afgørelse (EU) 2016/1699 af 11. januar 2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) iværksat af Kongeriget Belgien (EUT 2016, L 260, s. 61, herefter »den omtvistede afgørelse«), fandt Europa-Kommissionen, at visse skattefritagelser, som Kongeriget Belgien havde indrømmet, udgjorde en støtteordning som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, som var uforenelig med det indre marked, og som var blevet gennemført i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF. Kommissionen anordnede, at den støtte, der således var ydet, skulle tilbagesøges fra støttemodtagerne, som senere skulle opføres på en endelig liste udarbejdet af Kongeriget Belgien.

Retsforhandlingerne for Retten og for Domstolen samt den appellerede afgørelse

11 Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor den 22. marts og den 25. maj 2016 anlagde Kongeriget Belgien og Magnetrol International NV sager med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse, der blev registreret under henholdsvis sagsnummer T-131/16 og T-263/16.

12 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 31. maj 2016 anlagde Atlas Copco Airpower og Atlas Copco sag med påstand om annullation af denne afgørelse, der blev registreret under sagsnummer T-278/16.

13 Ved skrivelse af 20. februar 2018 meddelte Rettens justitssekretær dem, at formanden for den afdeling, der behandlede sagen ved Retten, havde besluttet at udsætte behandlingen af sag T-278/16, indtil tvisten i sag T-131/16 og sag T-263/16 var blevet afgjort.

14 Ved kendelse af 17. maj 2018 besluttede formanden for Rettens Syvende Udvidede Afdeling at forene sagerne T-131/16 og T-263/16 med henblik på retsforhandlingernes mundtlige del og den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes.

15 Ved dom af 14. februar 2019, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen (T-131/16 og T-263/16, EU:T:2019:91), annullerede Retten den omtvistede afgørelse.

- 16 Kommissionen iværksatte den 24. april 2019 appel til prøvelse af denne dom. Denne appel blev registreret under sagsnummer C-337/19 P.
- 17 Ved kendelser af 15. oktober 2019, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International, gav Domstolens præsident tilladelse til, at Anheuser-Busch InBev SA/NV, Ampar BVBA, Atlas Copco Airpower og Atlas Copco (C-337/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:909) samt Soudal NV og Esko-Graphics BVBA (C-337/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:915) intervenerede i sagen til støtte for Magnetrol Internationals påstande.
- 18 Ved dom af 16. september 2021, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), har Domstolen:
  - ophævet Rettens dom af 14. februar 2019, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen (T-131/16 og T-263/16, EU:T:2019:91)
  - forkastet det første og det andet anbringende i sag T-131/16 samt det første anbringende og det tredje anbringendes første led i sag T-263/16
  - hjemvist sagen til Retten med henblik på, at denne skulle træffe afgørelse om det tredje til det femte anbringende i sag T-131/16 samt det andet anbringende, det tredje anbringendes andet og tredje led og det fjerde anbringende i sag T-263/16
  - udsat afgørelsen om sagsomkostningerne.
- 19 Den 25. november 2021 tilsendte Atlas Copco Airpower og Atlas Copco, på grundlag af artikel 217 i Rettens procesreglement, Retten bemærkninger om de konklusioner, der bør drages af dom af 16. september 2021, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), med henblik på afgørelsen af tvisten i sag T-263/16 RENV (herefter »de omhandlede bemærkninger«).
- 20 Ved skrivelse af 6. december 2021, der blev forkyndt for Atlas Copco Airpower og Atlas Copco den 17. december 2021, underrettede Rettens justitssekretær dem om, at formanden for den afdeling, der behandlede sagen ved Retten, havde besluttet ikke at lade disse bemærkninger indgå i akterne i denne sag, eftersom de ikke udgjorde et dokument, der var foreskrevet i Rettens procesreglement.
- 21 Ved skrivelse af 29. december 2021, der var stilet til Rettens præsident og medlemmer, anmodede Atlas Copco Airpower og Atlas Copco – på grundlag af bl.a. kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. oktober 2019, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:909), og Rettens praksis – dels om, at den »fejl«, som Retten havde begået, blev rettet, dels om en bekræftelse af deres status som intervenient ved Retten, idet de udbad sig et svar inden for fem dage.

Parternes påstande

- 22 Atlas Copco Airpower og Atlas Copco har nedlagt følgende påstande:
  - Den appellerede afgørelse ophæves.

- Det fastslås, at appellanterne har bevaret deres status som intervenient i sag T-263/16 RENV, efter at Domstolen har hjemvist denne sag til Retten.
- 23 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Appellen afvises.
  - Atlas Copco Airpower og Atlas Copco tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 24 Magnetrol International har uden formelt at nedlægge nogen påstande anført, at Domstolen bør bekræfte Atlas Copco Airpowers og Atlas Copcos status som intervenient i sag T-263/16 RENV.

Om appellen

Formaliteten vedrørende appellen

Argumenter

- 25 Kommissionen har gjort gældende, at appellen ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 26 Kommissionen har anført, at selv om artikel 57, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol bestemmer, at den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge, kan iværksætte appel til prøvelse af Rettens afgørelse om afslag på denne begæring, har appellanterne i det foreliggende tilfælde ikke fremsat nogen begæring om intervention for Retten.
- 27 Retten har kun vedtaget en enkelt afgørelse, nemlig afgørelsen om ikke at føje de omhandlede bemærkninger til sagsakterne i sag T-263/16 RENV. Appellen er imidlertid ikke rettet mod denne afgørelse. Desuden henhører en sådan afgørelse ikke under de afgørelser, der er omhandlet i artikel 56 og 57 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og den kan derfor ikke gøres til genstand for en appel.
- 28 Nærværende appel har reelt til formål at omgå den afgørelse, som formanden for den afdeling, der behandlede sagen ved Retten, har truffet om at udsætte behandlingen af sag T-278/16, indtil tvisten i sag T-131/16 og sag T-263/16 er blevet afgjort, selv om denne afgørelse heller ikke kan appelleres. Risikoen for en sådan omgåelse blev allerede påpeget i præmis 19 i kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. september 2019, Rådet mod K. Chrysostomides & Co. m.fl. (C-597/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:743), i forbindelse med behandlingen af en interventionsbegæring, som en appellant havde fremsat i en sag, der var blevet udsat, efter at visse sager var blevet udpeget som »prøvesager«.
- 29 Ifølge Atlas Copco Airpower og Atlas Copco udgør Rettens afgørelse om ikke at føje de omhandlede bemærkninger til sagsakterne i sag T-263/16 RENV et afslag på at anerkende dem som intervenient i denne sag, hvilket afslag kan appelleres i henhold til artikel 57, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

Bedømmelse

- 30 Med henblik på at undersøge, om appellen kan antages til realitetsbehandling, skal rækkevidden af den afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 6. december 2021 fra Rettens justitssekretær, indledningsvis fastlægges.
- 31 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 217, stk. 1, i Rettens procesreglement bestemmer, at når Domstolen ophæver en afgørelse fra Retten og beslutter at hjemvise sagen til påkendelse ved Retten efter, at Retten har afsluttet den skriftlige forhandling om sagens realitet, kan parterne i sagen for Retten inden for en frist på to måneder fra forkyndelsen af Domstolens afgørelse indgive skriftlige bemærkninger om de konklusioner, der bør drages af denne dom med henblik på sagens afgørelse.
- 32 Det er ubestridt, for det første, at den foreliggende sag svarer til den situation, der er omhandlet i denne bestemmelse, og for det andet, at de omhandlede bemærkninger blev indgivet inden for den frist, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, forlænget med den afstandsfrist, der er fastsat i dette procesreglements artikel 60, således at afvisningen af bemærkningerne ikke skyldes, at de blev indgivet for sent.
- 33 Det følger heraf, at skrivelsen fra Rettens justitssekretær af 6. december 2021, på trods af at den er kortfattet, skal forstås således, at den – idet der heri henvises til Rettens afslag på at føje de omhandlede bemærkninger til sagsakterne i sag T-263/16 RENV med den begrundelse, at disse bemærkninger udgør et dokument, der ikke er foreskrevet i Rettens procesreglement – er et udtryk for Rettens afgørelse om ikke at indrømme appellanterne den status som intervenient i denne sag, som de mener at have opnået automatisk som følge af, at de fik tilladelse til at intervenere i appellen i sag C-337/19 P.
- 34 Henset til, at den foreliggende appel rummer en kritik af denne skrivelse i dens helhed og en klage over bl.a. den retsstridige karakter af Rettens afslag på at føje de omhandlede bemærkninger til sagsakterne i sag T-263/16 RENV, skal denne appel i denne sammenhæng anses for at tage sigte på en ophævelse af den appellerede afgørelse, ikke blot for så vidt som det heri nægtes at indrømme appellanterne status som intervenient i denne sag, men ligeledes for så vidt som det heri nægtes at lade disse bemærkninger indgå i sagsakterne i den nævnte sag.
- 35 Kommissionens argument om, at den foreliggende appel er rettet mod en afgørelse, som Retten ikke har truffet, skal derfor forkastes.
- 36 Hvad angår retten til at iværksætte en appel til prøvelse af den appellerede afgørelse bestemmer artikel 57, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, at den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen.
- 37 I den foreliggende sag er det ganske vist ubestridt, at Retten ikke med den appellerede afgørelse har afslået en interventionsbegæring, idet appellanterne ikke har indgivet en sådan begæring til Retten.
- 38 Det skal dog ligeledes bemærkes, at rækkevidden af den afgørelse, der knytter sig til skrivelsen af 6. december 2021 fra Rettens justitssekretær, og hvormed appellanterne blev nægtet status som intervenient i sag T-263/16 RENV, svarer til den rækkevidde, der ville have været forbundet med en afgørelse fra Retten om at afslå en interventionsbegæring indgivet af appellanterne, nemlig at en part, der gør gældende, at vedkommende i medfør af artikel 40, stk. 2, i statuten for Den

Europæiske Unions Domstol bør være omfattet af en særlig processuel bestemmelse på grund af dennes interesse i afgørelsen af tvisten, ved disse to afgørelser fratages samtlige de rettigheder, der følger af denne bestemmelse.

- 39 Når Domstolen har fundet, at en appel er begrundet, har ophævet Rettens afgørelse og har hjemvist sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse, kan det desuden ikke med rimelighed forventes af en intervenient i denne appel, der mener automatisk at have status som intervenient for Retten, at denne formelt indgiver en interventionsbegæring til sidstnævnte retsinstans med det ene formål at kunne iværksætte en appel i henhold til artikel 57, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af afgørelsen om afslag på denne begæring.
- 40 En sådan begæring kan nemlig under alle omstændigheder kun afvises af Retten som værende for sent indgivet, eftersom artikel 143, stk. 1, i Rettens procesreglement, sammenholdt med dette procesreglements artikel 79, fastsætter, at en interventionsbegæring skal fremsættes inden for en frist på seks uger, som løber fra offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af den oprindelige meddelelse om indleveringen af stævningen i den pågældende sag.
- 41 Den omstændighed, at det måtte blive konkluderet, at en intervenient i en appelsag, som hævder automatisk at være berettiget til status som intervenient ved Retten efter hjemvisningen af denne sag til Retten, ikke kan iværksætte en appel i henhold til artikel 57, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af en afgørelse fra Retten, hvorved vedkommende nægtes denne status, alene fordi Retten ikke formelt har afslået nogen interventionsbegæring, ville i denne sammenhæng fratage den pågældende part enhver retsbeskyttelse, der gør det muligt for denne at forsvare de processuelle rettigheder ved Retten, som den pågældende mener at have efter denne stats artikel 40, på trods af, at den nævnte stats artikel 57, stk. 1, netop har til formål at sikre denne beskyttelse.
- 42 I det tilfælde, hvor nævnte intervenient i appelsagen med rette har påberåbt sig sin status som intervenient ved Retten i en sag, som Domstolen har hjemvist til Retten – hvilket spørgsmål skal afgøres på tidspunktet for realitetsbehandlingen af den foreliggende appel og derfor ikke kan afgøres på tidspunktet for vurderingen af, om appellen kan antages til realitetsbehandling – er der nemlig ikke andre retsmidler, der står til rådighed for intervenienten med henblik på at gøre sine processuelle rettigheder i henhold til samme stats artikel 40 gældende.
- 43 For det første kan en intervenient i en appelsag således ikke i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol iværksætte en appel til prøvelse af en afgørelse fra Retten, hvorved vedkommende nægtes status som intervenient i den sag, som Domstolen har hjemvist til Retten.
- 44 Denne bestemmelse fastsætter, at der kan iværksættes appel til prøvelse af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.
- 45 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at den appellerede afgørelse ikke afslutter behandlingen af sag T-263/16 RENV ved Retten, og at den end ikke delvist afgør tvistens realitet i denne sag.

- 46 Selv om denne afgørelse rent faktisk afslutter en formalitetsindsigelse vedrørende appellanternes status som intervenient ved Retten, vedrører denne indsigelse desuden ikke en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.
- 47 Domstolen har imidlertid fastslået, at appeller iværksat i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af afgørelser fra Retten, hvorved der blev taget stilling til en formalitetsindsigelse af en anden art end de formalitetsindsigelser, som denne bestemmelse henviser til, skulle afvises fra realitetsbehandling (jf. i denne retning kendelse af 4.10.1999, Kommissionen mod ADT Projekt, C-349/99 P, EU:C:1999:475, præmis 10 og 11, og dom af 8.1.2002, Frankrig mod Monsanto og Kommissionen, C-248/99 P, EU:C:2002:1, præmis 46).
- 48 Det skal i øvrigt bemærkes, at når Retten tager stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende manglende kompetence eller afvisning, træffer den afgørelse vedrørende en anmodning fra en part om, at den afslutter sagen uden at tage stilling til sagens realitet, hvorfor en sådan afgørelse skal kunne indbringes for Domstolen uden at afvente en eventuel afgørelse om sagens realitet. Dette er derimod ikke tilfældet med en afgørelse, der afslutter et processuelt stridsspørgsmål vedrørende en intervention.
- 49 Domstolen har således fastslået, at en afgørelse, hvormed Retten imødekommer en interventionsbegæring, ikke kan gøres til genstand for en appel iværksat i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol (jf. i denne retning dom af 29.7.2019, Bayerische Motoren Werke og Freistaat Sachsen mod Kommissionen, C-654/17 P, EU:C:2019:634, præmis 29 og 30).
- 50 Denne løsning skal, henset til det ovenstående, ligeledes finde anvendelse på en appel iværksat til prøvelse af en afgørelse fra Retten, hvorved en intervenient i en appelsag nægtes status som intervenient i en sag, som Domstolen har henvist til Retten.
- 51 For det andet kan iværksættelsen af en appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol til prøvelse af den afgørelse, som afslutter behandlingen af den sag, hvori den berørte person hævder at have status som intervenient, ikke give denne person en tilstrækkelig retsbeskyttelse, da denne appel kun står åben for parterne for Retten, og da anvendelsen af et sådant retsmiddel under alle omstændigheder ikke gør det muligt at bevare nytten af en eventuel intervention ved Retten ved at sikre, at denne intervention tillades på et tidspunkt i proceduren, hvor den rent faktisk kan bidrage til forhandlingerne ved Retten.
- 52 Henset til det ovenstående må det fastslås, at der på grundlag af artikel 57, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan iværksættes en appel til prøvelse af en afgørelse, hvorved Retten ved at nægte at tilføre sagsakterne i en sag, som Domstolen har hjemvist til Retten efter ophævelse af dennes afgørelse, bemærkninger fra en intervenient i appelsagen, med den begrundelse, at disse bemærkninger udgør et dokument, der ikke er foreskrevet i Rettens procesreglement, implicit nægter denne intervenient status som intervenient i denne sag.
- 53 Den omstændighed, at denne person har anlagt et annulationsøgsmål, hvis behandling er blevet udsat af Retten i afventning af den afgørelse, der skal træffes i den sag, hvori nævnte person hævder at være intervenient, kan, i modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, ikke være til hinder for, at der iværksættes en sådan appel til prøvelse af en afgørelse fra Retten, hvorved vedkommende nægtes denne status.

- 54 Princippet om god retspleje ville ganske vist blive tilsidesat, hvis sagsøgerne i sager, der var blevet udsat som følge af udpegelsen af visse sager som »prøvesager«, fik tilladelse til at intervenere i disse sager alene på grund af denne omstændighed (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10.9.2019, Rådet mod K. Chrysostomides & Co. m.fl., C-597/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:743, præmis 19).
- 55 For det første vedrører denne betragtning imidlertid den materielle rigtighed af en afgørelse om ikke at indrømme status som intervenient til en person, der gør krav herpå, og betragtningen er derfor ikke relevant for vurderingen af, om en appel iværksat til prøvelse af denne afgørelse kan antages til realitetsbehandling.
- 56 For det andet forholder det sig således, at selv om Kommissionen i det væsentlige har gjort gældende, at en realitetsbehandling af en sådan appel i praksis vil gøre det muligt ved Domstolen at anfægte en afgørelse fra Retten om udsættelse af behandlingen af en sag, selv om denne sag ikke kan appelleres, skal det imidlertid bemærkes, at i tilfælde af ophævelse af den afgørelse fra Retten, hvorved appellanten i den pågældende sag nægtes status som intervenient i en anden sag ved Retten, vil en sådan afgørelse om udsættelse fortsætte med at have alle sine virkninger.
- 57 På baggrund af samtlige disse omstændigheder skal Kommissionens formalitetsindsigelse forkastes.

Realiteten

Argumenter

- 58 Atlas Copco Airpower og Atlas Copco har med et enkelt anbringende gjort gældende, at Retten begik to retlige fejl vedrørende for det første afslaget på at indrømme dem status som intervenient i sag T-263/16 RENV, og for det andet afslaget på at tilføre sagsakterne i denne sag de bemærkninger, som de ønsker at fremsætte vedrørende de konklusioner, der bør drages af dom af 16. september 2021, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741).
- 59 For det første, og som Retten til stadighed har anført, er det af hensyn til en god retspleje og kontinuiteten i retsforhandlingerne ønskeligt, at en part, når vedkommende har fået tilladelse til at intervenere i en appel, bevarer sin status som intervenient i tilfælde af hjemvisning af sagen til Retten efter ophævelse af dennes afgørelse. Appellanterne burde derfor have været anset for at være intervenienter i sag T-263/16 RENV uden at skulle fremsætte en interventionsbegæring for Retten.
- 60 Denne løsning er tillige – således som det fremgår af Rettens praksis – begrundet med henblik på at gøre det muligt for Retten at træffe afgørelse om sagsomkostningerne, når Domstolen har udsat afgørelsen om disse inden hjemvisningen af den pågældende sag til Retten. Dette er netop tilfældet i den foreliggende sag.
- 61 For det andet begik Retten en retlig fejl, da den besluttede ikke at føje de omhandlede bemærkninger til sagsakterne. Artikel 217, stk. 1, i Rettens procesreglement, som ikke definerer begrebet »parterne i sagen for Retten«, udelukker nemlig ikke, at intervenienterne i appellen kan opnå status som »parter i sagen for Retten« i forbindelse med en appelsag.

- 62 Kommissionen er af den opfattelse, at Retten med rette afslog at indrømme appellanterne status som intervenient i sag T-263/16 RENV.
- 63 Artikel 217, stk. 1, i Rettens procesreglement tillader således ikke, at der efter Domstolens hjemvisning af sagen til Retten indgives skriftlige bemærkninger af »parterne i sagen for Domstolen« eller »parterne i appelsagen«, men alene af »parterne i sagen for Retten«. Dette procesreglements artikel 1, stk. 2, litra c), præciserer rækkevidden af denne artikel 217, stk. 1, ved at definere udtrykkene »parter« og »part« som omfattende »enhver part i sagen, herunder intervenienterne«.
- 64 Eftersom appellanterne ikke kan påberåbe sig en status som »part i sagen for Retten«, vil et medhold i nærværende appel være ensbetydende med at skabe en kategori af intervenienter sui generis, som hverken er underlagt overholdelsen af den frist, der er fastsat i artikel 143, stk. 1, i Rettens procesreglement, eller de betingelser, der er opstillet i dette procesreglements artikel 143, stk. 2. Hvis der blev givet tilladelse til sådanne parter intervention, ville Kommissionen ikke have mulighed for at besvare de bemærkninger, som disse parter indgav. Ydermere ville en sådan løsning i praksis føre til en omgåelse af de foranstaltninger vedrørende udsættelse af visse procedurer, der vedtages for at muliggøre en udpegning og en præferencebehandling af »prøvesager«.
- 65 Desuden er den retspraksis fra Retten, som appellanterne har henvist til, begrænset til to afgørelser, hvoraf den seneste er genstand for en appel, hvorunder Kommissionen har bestridt, at en intervenient i appelsagen kan have status som intervenient ved Retten. Appellanternes situation adskiller sig i øvrigt fra situationen for parterne i de sager, der gav anledning til disse to afgørelser fra Retten.
- 66 I øvrigt tilsidesætter den af Retten valgte løsning ikke parternes grundlæggende processuelle rettigheder, eftersom de kunne have interveneret for Retten i henhold til den procedure, der er fastsat i Rettens procesreglement, på betingelse af, at de frister, der finder anvendelse på denne procedure, blev overholdt.

Bedømmelse

- 67 Artikel 1, stk. 2, litra c), i Rettens procesreglement bestemmer, at udtrykkene »part« og »parter«, anvendt uden yderligere angivelse, i dette procesreglement omfatter enhver part i sagen, herunder intervenienterne.
- 68 Denne generelle bestemmelse præciserer imidlertid ikke de tilfælde, hvor Retten skal indrømme en person status som intervenient ved denne retsinstans.
- 69 Det forholder sig i denne forbindelse således, at selv om det nævnte procesreglements artikel 142-145 regulerer ordningen for intervention ved Retten ved at fastsætte reglerne for indgivelse af interventionsbegæring og behandlingen af disse, omhandler disse artikler ikke den status, der skal indrømmes de personer, som af Domstolen har fået tilladelse til at intervenere i en sag på appelstadiet, når Domstolen har givet medhold i appellen, har ophævet Rettens afgørelse og har hjemvist sagen til Retten til afgørelse.

- 70 På tilsvarende vis indeholder det samme procesreglements artikel 217 og 218, som har til formål at fastlægge procedurens forløb og de regler, der finder anvendelse herpå i de sager, der gennemføres efter ophævelse af en afgørelse fra Retten og hjemvisning af sagen til Retten, heller ikke nogen regel, der præciserer statussen i sådanne procedurer for intervenienterne i appelsagen.
- 71 Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at Rettens behandling af en sag efter en afgørelse fra Domstolen om ophævelse af Rettens afgørelse og hjemvisning af denne sag til Retten – som fremhævet af appellanterne – indgår i en kontinuitet med den appelsag, der er blevet gennemført ved Domstolen.
- 72 Denne kontinuitet afspejles udtrykkeligt i Rettens procesreglement. For det første fremgår det af dette procesreglements artikel 215, at sagen anses for indbragt direkte for Retten ved Domstolens afgørelse om ophævelse af Rettens afgørelse og hjemvisning af sagen til påkendelse ved Retten. Dernæst følger det af det nævnte procesreglements artikel 217, at den fastsatte frist for indgivelse af bemærkninger om de konklusioner, der bør drages af Domstolens afgørelse med henblik på sagens afgørelse, løber fra forkyndelsen af den nævnte afgørelse. Endelig bestemmes det i samme procesreglements artikel 219, at Retten træffer afgørelse om sagsomkostningerne ikke blot for så vidt angår sagens behandling ved Retten, men også for så vidt angår appelsagens behandling ved Domstolen.
- 73 Det følger endvidere af artikel 61, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, at såfremt Domstolen ophæver en afgørelse fra Retten og hjemviser sagen til Retten, er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.
- 74 Det påhviler følgelig Retten i forbindelse med den fornyede førsteinstansbehandling af søgsmålet, som gennemføres efter hjemvisningen af sagen til Retten, at afgøre, hvilke konsekvenser Domstolens dom i appelsagen skal have for udfaldet af tvisten mellem parterne.
- 75 Den fremsættelse af bemærkninger fra parterne i en sådan sammenhæng, som er tilladt i henhold til artikel 217 i Rettens procesreglement, har netop til formål at gøre det muligt for parterne at redegøre for deres holdning til disse konsekvenser for tvistens afgørelse og at supplere Rettens oplysninger herom.
- 76 I lighed med artikel 172 i Domstolens procesreglement, der tillader, at enhver part i den pågældende sag for Retten, som har en interesse i, at appellen tages til følge, eller at den afvises eller forkastes, kan indgive svarskrift for Domstolen, har artikel 217 i Rettens procesreglement således til formål at sikre kontinuiteten i retssagen i forbindelse med behandlingen af en og samme sag ved Unionens retsinstanser.
- 77 For det første forudsætter Domstolens indrømmelse af status som intervenient til en person imidlertid i henhold til artikel 40, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, at denne person har kunnet godtgøre at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist.
- 78 Den omstændighed, at en intervenient i en appelsag nægtes status som intervenient ved Retten, når Domstolen har hjemvist sagen til Retten, medfører derfor – for så vidt som denne person ikke længere er i stand til at fremsætte en interventionsbegæring for Retten af den grund, der er anført i nærværende kendelses præmis 40 – at denne person fratages enhver mulighed for at fremsætte bemærkninger for Retten vedrørende de konsekvenser, der bør drages af en afgørelse fra Domstolen, som ikke desto mindre har berørt vedkommendes interesser.

- 79 Artikel 40, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol bestemmer i øvrigt, at personer, der godtgør at have en berettiget interesse, kan intervenere i retstvister. Som det fremgår af denne stats artikel 55 og 56 – i det mindste i den franske sprogversion af disse bestemmelser – adskiller begrebet »sag« i betydningen tvist sig imidlertid, for så vidt som det vedrører striden mellem parterne, fra begrebet »sag« i betydningen retssag, som vedrører den retssag, der verserer for den ret, for hvilken tvisten er indbragt.
- 80 Det kan ganske vist ikke fuldstændig udelukkes, at en intervenient i en appelsag i visse tilfælde ikke længere har nogen berettiget interesse i afgørelsen af en tvist ved Retten, bl.a. når Domstolen har truffet endelig afgørelse om visse aspekter af en sag, inden den har hjemvist den til Retten. Denne omstændighed kan imidlertid ikke i sig selv begrunde, at en intervenient i en appelsag ikke kan blive indrømmet status som intervenient i en sag, som Domstolen har hjemvist til Retten, eftersom det tilkommer Unionens retsinstanser under sagens behandling at efterprøve, om den berettigede interesse, der har begrundet en intervention, fortsat består (jf. i denne retning dom af 8.7.1999, Hüls mod Kommissionen, C-199/92 P, EU:C:1999:358, præmis 52-55).
- 81 I den konkrete sag blev appellanternes begæring om intervention ved Domstolen, som fremhævet af disse, imødekommet, fordi de havde en berettiget interesse i, at den annullation ex tunc og erga omnes af den omtvistede afgørelse, som Retten havde truffet bestemmelse om, blev endelig (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15.10.2019, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International, C-337/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:909, præmis 17), hvilken annullation netop udgør sagsgenstanden i sag T-263/16 RENV, hvori appellanterne hævder at kunne intervenere.
- 82 For det andet skal det bemærkes, at den løsning, som Retten valgte i den appellerede afgørelse, medfører, at kontinuiteten i retsforhandlingerne i en sag og omfanget af virkningerne af, at det tillades en part at intervenere ved Domstolen, gøres afhængig af, om Domstolen i henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol beslutter selv at træffe endelig afgørelse i sagen eller derimod at hjemvise sagen til Retten.
- 83 Som generaladvokaten har anført i punkt 87 i forslaget til afgørelse, kan en intervenient i en appelsag, når Domstolen træffer endelig afgørelse i tvisten fremfor at hjemvise sagen til Retten, fremføre sine argumenter for den EU-retsinstans, som skal træffe afgørelse i søgsmålet i første instans, mens vedkommende fratages en sådan mulighed, såfremt sagen hjemvises til Retten.
- 84 For det tredje synes Rettens løsning så meget desto mere at kunne påvirke kontinuiteten i retsforhandlingerne ved Unionens retsinstanser, som at en intervenient i en appelsag – under overholdelse af de betingelser, der er defineret i artikel 40 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og i de relevante bestemmelser i Domstolens procesreglement – på ny skal kunne deltage i proceduren ved Domstolen i tilfælde af, at der iværksættes appel til prøvelse af en ny afgørelse fra Retten truffet efter Domstolens hjemvisning af sagen til Retten, og at vedkommende følgelig med mellemrum skal deltage i proceduren ved Unionens retsinstanser inden for rammerne af en og samme tvist.
- 85 For det fjerde skal det påpeges, at artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement bestemmer, at såfremt appellen ikke tages til følge, eller såfremt appellen tages til følge, og Domstolen selv endeligt afgør sagen, træffer den afgørelse om sagsomkostninger.
- 86 Det følger modsætningsvis af denne bestemmelse, at såfremt appellen tages til følge, men Domstolen hjemviser sagen til Retten, træffer Domstolen ikke afgørelse om sagsomkostningerne.

- 87 I et sådant tilfælde påhviler det nødvendigvis Retten at træffe afgørelse om sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen, således som det i øvrigt udtrykkeligt fremgår af artikel 219 i Rettens procesreglement.
- 88 Hvis en intervenient i en appelsag nægtes status som intervenient i en sag, der af Domstolen er blevet hjemvist til Retten, vil det derfor, når der er nedlagt påstande for Domstolen med henblik på at pålægge en anden part at betale denne intervenients omkostninger eller at pålægge denne intervenient at betale en anden parts omkostninger, indebære, enten at disse påstande ikke bliver behandlet af en af Unionens retsinstanser, eller at Retten skal træffe afgørelse om påstande, der vedrører en person, som ikke er part i sagen for denne retsinstans, og som derfor ikke har kunnet forsvare sine påstande under denne retssag.
- 89 Dette er netop tilfældet i den foreliggende sag.
- 90 I den foreliggende sag har appellanterne og Kommissionen nemlig hver især nedlagt påstand om, at modparten tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen i sag C-337/19 P.
- 91 Da Domstolen i dom af 16. september 2021, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), udsatte afgørelsen om sagsomkostningerne, skal Retten, som anført af appellanterne, i forbindelse med behandlingen af sag T-263/16 RENV træffe afgørelse om fordelingen af sagsomkostningerne vedrørende appelsagen C-337/19 P mellem appellanterne og øvrige parter i denne appelsag.
- 92 For det femte kan de af Kommissionen fremsatte argumenter imod at indrømme en intervenient i en appelsag status som intervenient i en sag, som Domstolen har hjemvist til Retten, ikke tiltrædes.
- 93 For det første forholder det sig således, at selv om indrømmelsen af status som intervenient ved Retten til en intervenient i en appelsag ved Domstolen ikke er reguleret af de regler, der er fastsat i artikel 143 i Rettens procesreglement, kan det dog ikke konkluderes, at en sådan intervention ved Retten er tilladt uden nogen materielle krav eller formkrav. Den pågældende person skal således forudgående have fået tilladelse af Domstolen til at intervenere ved denne retsinstans på de betingelser, der er defineret i artikel 40 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og i de relevante bestemmelser i Domstolens procesreglement.
- 94 Dernæst er det uden betydning, at denne løsning gør det muligt for en part at afgive bemærkninger, som de øvrige parter i sagen ved Retten ikke kan imødegå, eftersom Rettens procesreglement for det første ikke giver nogen generel ret til at imødegå de bemærkninger, der fremsættes i medfør af dette procesreglements artikel 217, og det nævnte procesreglements artikel 217, stk. 3, for det andet ikke desto mindre bestemmer, at det kan tillades, at der indgives yderligere skriftlige indlæg, såfremt omstændighederne tilsiger det.
- 95 Hvad endelig angår Kommissionens argument om, at en indrømmelse af status som intervenient ved Retten til en intervenient i en appelsag, som ligeledes er sagsøger i en sag, som Retten har udsat i forbindelse med udpegelsen af en »prøvesag«, ville føre til en omgåelse af denne afgørelse om udsættelse, skal det påpeges, at en sådan afgørelse om udsættelse ikke kan bevirke, at denne appellant ikke kan gives tilladelse til at intervenere ved en EU-retsinstans, når denne intervention skal godkendes i henhold til artikel 40 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol (jf. i denne

retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15.10.2019, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International, C-337/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:909, præmis 14 og 18 og den deri nævnte retspraksis).

- 96 På baggrund af ovenstående omstændigheder må det fastslås, at denne artikel 40, overholdelsen af de processuelle rettigheder, der er sikret intervenienterne ved Rettens procesreglement, og princippet om god retspleje, som led i et sammenhængende samspil mellem retsforhandlingerne ved Domstolen og Retten kræver, at en intervenient i en appelsag automatisk skal kunne nyde godt af en status som intervenient ved Retten, når en sag hjemvises til denne retsinstans, efter at Domstolen har annulleret en afgørelse fra Retten.
- 97 I det foreliggende tilfælde er det imidlertid ubestridt, dels at Atlas Copco og Atlas Copco Airpower ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. oktober 2019, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:909), fik tilladelse til at intervenere ved Domstolen i sag C-337/19 P, dels at Domstolen ved dom af 16. september 2021, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), ophævede Rettens dom af 14. februar 2019, Belgien og Magnetrol International mod Kommissionen (T-131/16 og T-263/16, EU:T:2019:91), og hjemviste sagerne T-131/16 og T-263/16 til Retten med henblik på, at denne skulle træffe afgørelse om visse af de i disse sager fremsatte anbringender.
- 98 Det følger heraf, at Retten begik en retlig fejl ved at nægte appellanterne status som intervenient ved Retten i sag T-263/16 RENV.
- 99 Følgelig skal appellanternes eneste anbringende tages til følge, og den appellerede afgørelse skal ophæves.

Twisten for Retten

- 100 I overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, når den ophæver Rettens afgørelse, enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.
- 101 I det foreliggende tilfælde følger det af nærværende kendelses præmis 96-98, at Atlas Copco og Atlas Copco Airpower automatisk har status som intervenient ved Retten i denne sag og følgelig har samtlige de rettigheder, der følger af denne status, navnlig retten til at fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 217, stk. 1, i Rettens procesreglement.
- 102 Det tilkommer derfor Retten at træffe de processuelle foranstaltninger, der følger af denne status.

Sagsomkostninger

- 103 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen tages til følge, og Domstolen selv endeligt afgør sagen.
- 104 Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, som i medfør af dets artikel 184, stk. 1, ligeledes finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

105 Selv om Kommissionen har tabt sagen, har Atlas Copco Airpower, Atlas Copco og Magnetrol International imidlertid ikke nedlagt påstand om, at denne institution tilpligtes at betale sagsomkostningerne. Følgelig bærer hver part sine egne omkostninger i forbindelse med den foreliggende appelsag.

Af disse grunde bestemmer Domstolen (Store Afdeling):

- 1) **Den Europæiske Unions Rets afgørelse af 6. december 2021 om afslag på at indrømme Atlas Copco Airpower NV og Atlas Copco AB status som intervenient i sag T-263/16 RENV og at tilføje akterne i denne sag disse selskabers skriftlige bemærkninger vedrørende de konklusioner, der bør drages af Domstolens dom af 16. september 2021, Kommissionen mod Belgien og Magnetrol International (C-337/19 P, EU:C:2021:741), med henblik på afgørelsen af den nævnte sag, ophæves.**
- 2) **Atlas Copco Airpower NV, Atlas Copco AB, Magnetrol International NV og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.**

Underskrifter